

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/68/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011187
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2117011187.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému T. N., pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 29.1.2019 č. k. 6T/10/2017-393, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.11.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného T. N., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný T. N. uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode spolu s O. T. (právoplatne odsúdeným trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.06.2017, sp. zn. 6T/10/2017) v čase asi o 02.20 hod. dňa 12.09.2016 na parkovisku na Radlinského ulici v Trnave, z tam zaparkovaného a neuzamknutého motorového vozidla zn. Daewoo Lubin, EČ: GA735BZ, z palubnej prístrojovej doky na vodičovej strane odcudzili voľne položený mobilný telefón zn. LG FLEX 2, čiernej farby, neznámeho IMEI a pánsku koženú peňaženku, čiernej farby, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 270 Eur, občiansky preukaz, vodičský preukaz a bankomatová karta Slovenskej sporiteľne, všetko na meno L. I., čím majiteľovi odcudzených vecí L. I. spôsobili škodu vo výške 545,36 Eur, pričom obžalovaný T. N. bol trestným rozkazom Okresného súdu v Trnave zo dňa 09.08.2016, sp.zn. 0T/179/2016 právoplatne odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Za to súd obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň uložil obžalovanému povinnosť spoločne a nerozdielne s už odsúdeným O. T. nahradiť poškodenému L. I. škodu vo výške 270 eur.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne odôvodnil tým, že už v uznesení povereného príslušníka polície bolo uvedené, že poškodený pri prvom okamihu videl vo vozidle iba jednu mužskú postavu, za ňou sa rozbehol. Potom do výpovede účelovo doplnil, že z vozidla vybehli dve osoby. Svedok V. uviedol, že L. I. videl dve osoby vo vozidle. Obžalovaný mal v tom čase zlomené zápästie na ľavej ruke, kde mal sádru. Počas behu, v strese mal otvoriť peňaženku a vytiahnuť z nej obnos, potom zatvoriť a zahodiť. To je ale nemožné. L. V. klame aj v tom, že peňaženku odovzdal iba v prítomnosti polície a že do nej nepozeral. Obžalovaný hotovosť nevyberal, našiel iba peňaženku. Poukázal na to, kedy mal vidieť poškodený vo vozidle osoby a kedy na políciu volal L. V.. Je nevinný.

Krajský súd rozhodoval o odvolaní obžalovaného na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko boli splnené podmienky na takýto postup. Obžalovaný neprevzal zásielku, ktorou mu bolo doručované upovedomenie o termíne verejného zasadnutia, v odbernej lehote na adrese,

ktorú uviedol ako adresu na doručovanie zásielok. Prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom. Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na výpovede poškodeného L. I., výpovede svedkov L. V., T. I., J. W., T. W., v neposlednom rade aj na výpoveď obžalovaného z prípravného konania.

Okresný súd sa správne vysporiadal s obhajobnou argumentáciou obžalovaného, o ktorej krajský súd konštatuje, že je zhodná s odvolacími námietkami. Okresný súd mal za preukázané, že pri vozidle sa nachádzal aj obžalovaný, o čom svedčia výpovede vyššie uvedených svedkov. Nie je dôvod spochybňovať hodnovernosť výpovede poškodeného L. I.. Jeho výpovede, rovnako ako výpovede svedkov sú konzistentné, ku skutočnostiam, o ktorých vypovedali a ktorých boli svedkami, sa vyjadrovali jasne, zrozumiteľne. Ich výpovede si navzájom neprotirečia. Odvolacia námietka obžalovaného o spochybňovaní hodnovernosti výpovede poškodeného je nedôvodná. Nie je pravdou, čo uvádza obžalovaný vo svojom odvolaní, a to že by z výpovedí poškodeného vyplývalo, že klame. Zo zápisnice z prípravného konania o výsluchu poškodeného vyplýva síce, že najprv poškodený videl mužskú postavu za oknom, ktorá vybehla z auta v okamihu, keď sa poškodený k autu rozbehol, vzápätí však hneď uviedol aj to, že od vozidla utekala ešte jedna osoba.

Obdobne sú irelevantné námietky obžalovaného k údajným nezrovnalostiam vo výpovediach k okolnosti, kedy zistil poškodený, že mu z peňaženky zmizli peniaze a či by bol obžalovaný schopný so sadrou na ruke vybrať počas behu peniaze z peňaženky. Sám obžalovaný uvádzal, že bol napriek ruke

v dlahe schopný manipulovať so svojim telefónom (hľadal v telefóne sestrine meno), bol schopný utekať, chytiť veci, ktoré mu mal O. T. hodiť. Záverom k týmto námietkam možno uviesť, že okolnosti spochybňujúce podľa obžalovaného hodnovernosť výpovedí svedkov nemožno vyhodnocovať izolovane, dôveryhodnosť jednotlivých výpovedí musí byť posúdená aj a najmä v kontexte toho, či sú výpovede (jednotlivé, aj výpovede navzájom) konzistentné, ucelené, či si neodporujú v podstatných bodoch.

Okresný súd správne postupoval, keď ukladal obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Okresný súd v dostatočnom rozsahu odôvodnil uloženie trestu, pričom sa vysporiadal so všetkými relevantnými okolnosťami. Správne zohľadnil, že obžalovaný doposiaľ bol opakovane súdne trestaný a pri prevahe priťažujúcich okolností musel dolnú hranicu trestnej sadzby zvýšiť v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona. Rovnako je možné si osvojiť aj závery okresného súdu týkajúce sa osoby obžalovaného vo vzťahu k ukladanému nepodmienečnému trestu odňatia slobody, vysporiadanie sa s možnosťou ukladania alternatívneho trestu a aj s otázkou tzv. materiálneho korektívu. Správne je aj rozhodnutie o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.